

Eski Resmin Üşüyor

— suphi-seku · 06 Mart 2026

ESKİ RESMİN ÜŞÜYOR

Islanan gözlerimin kapakları düşüyor
Mazi dehlizlerinde ararken izlerini
Yıpranmış çerçevemde eski resmin üşüyor
Ve kırağı vuruyor, ati filizlerini

Hangi tarafa dönsem gözlerin bana bakıp
Yüzüme şamar gibi iniyor bakışların
Bir nazar şelalesi sessiz sedasız akıp
Bir kış sarar ruhumu, en amansız kışların

Kendimle it dalaşı başlıyor yatağında
En vahşi pençelerle, duygularım kanıyor
Davudi bir nidayla, serzeniş dudağında
Özlemin alevinden bütün mazim yanıyor

Ürküyorum gecedен, gündüzden korkuyorum
Nereye varır bilmem, bu hâlimin encamı
Geçtiğin caddelerden, çocukça korkuyorum
Geçerken yaşıyorum, yaşanan serencamı

İşte bitmez masalım, nihayetsiz hikâye
Mevsimlerim karışıp geçen gündüzüm şaştı
Sanma ki geçip gitti, ferdam bundan vikaye
Geçti çağla zamanı, ömrüm baharı aştı

Uzayan tırnak gibi seni kesip atamam
Bana mesut bir hayat dilersen, biliyorum
Senden yadigâr kalan çerçeveni atamam
Hayalinle yetinip mutluluk diliyorum

Bir resim olduğunu biliyorum aslında
Aslında biliyorum, habersiz olduğunu
Ruhum acı çekse de, gönül aşkın faslında

Biliyorum aslında, miadın dolduğunu